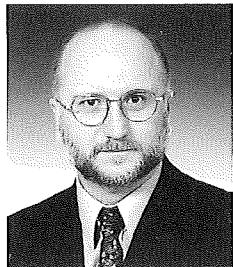

UVODNA BESEDA

Damijan Mumel

Pa je! Pred nami, ki smo jo soustvarjali, in pred vami, ki jo boste presojali. Sedma številka Akademije MM, namreč.

Pripraviti številko Akademije ni lahko. Ko jo boste prelistali, se vprašajte, koliko truda, odrekanja in raziskovalne radovednosti so zmogli avtorji prispevkov. Ste tudi vi sposobni tega? Če ste, se nam za prihodnost revije ni treba batiti. Ta je namreč odvisna od vseh, ki jo ustvarjajo.

Vendar ne morem iz svoje kože, iz kože psihologa. Zastrpljen sem s tem, da gledam na svet skozi očala psihologa. Morda celo psihologiziram. To, kar me muči, pa je motiv za pisanje znanstvenih prispevkov. Tistih, o katerih sem prej zapisal, da zahtevajo toliko odrekanja. Kaj dobimo v zameno zanje? Konec končev se vsak avtor s svojim prispevkom razgali pred akademsko srenjo. Pokaže, koliko velja v akademski luči. Koliko obvlada metodologijo, kako jasne in bistroumne sklepne zna izpeljati. Kako izvirne ideje ima. In kako dober pregled nad teoretičnimi spoznanji na raziskovalnem področju. Kaj to pomeni, veste najbolje vsi, ki v Akademijo še niste pisali. Saj ne, da bi vas provociral, razmislite pa le.

Zakaj?

V akademskem okolju so pravila bolj ali manj jasna. Mislim na pravila o napredovanju v nazine, ki prej ali slej mučijo vsakogar, ki želi na akademski hierarhični lestvici navzgor.

Pri tem mu prispevki, objavljeni v toliko nam ljubi Sloveniji, ne pomagajo kdove koliko. Pa naj bodo znanstveni ali pa ne. Pa naj bodo še tako kakovostni. Takoj za mejo? Ja, to je tisto ta pravo! Prav isti prispevek, objavljen tam, je veliko več vreden.

In zato, dragi bralec, je treba spoštovati vse, ki gradijo Akademijo. Vse, ki kljub temu objavljajo in si upajo objaviti v njej. Tudi to je problem motivacije.

Sedem je lepa številka. Ljudsko število ji celo pravimo. Spomnimo se Sneguljčice in sedmih palčkov, pa volka in sedmih kozličkov. In da ne pozabim, tudi sedem poglavitnih grehov obstaja.

Da bi bilo veselje popolno, bi moralo biti v tej pravljični številki Akademije tudi sedem prispevkov. Pa nam ni uspelo. Samo šest jih je. Pet izvornih člankov in ena predstavitev knjige.

In kaj se skriva v teh prispevkih?

Rezultati raziskovalnega dela, podkrepljenega z empiričnim raziskovanjem. Izjema je prispevek mag. Janeza Damjana, ki pomeni samosvoj prispevek

k marketinški misli. Je pravzaprav uvod v resno raziskovalno delo, za katero želimo, da ga bo avtorju uspelo končati z empiričnim preverjanjem.

Razmišljal sem o tem, ali naj v uvodniku napišem prikaz ali povzetek prispevkov, in se odločil, da vam ne bom delal usluge. Preberite jih sami. Prispevki so dovolj kakovostni, da se jih splača prebrati. Če že

zaradi drugega ne, zaradi spoštovanja do truda avtorjev.

Vsak uvodnik naj bi imel tudi sklep. Zatorej se vračam k Sneguljčici in sedmim palčkom. Če je sedem palčkov sedem številk Akademije, kdo je potem Sneguljčica?

Vsi, ki ste kdaj sodelovali pri Akademiji MM, jo poznate. Tudi njej hvala, ker je poskrbela za palčke.